

Наступним кроком реформування системи державних фінансів повинна стати оптимізація видатків між державним та місцевими бюджетами, яка покликана забезпечити ефективність місцевого самоврядування.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ: ПУБЛІЧНІСТЬ, РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ, МЕХАНІЗМИ КОРЕГУВАННЯ

Н.М. МАТВЄЄВА, к.е.н.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова
matana_79@inbox.ru*

Крім створення економічних механізмів, що стимулювали б підприємства самостійно виявляти резерви зниження витрат на надання комунальних послуг, повинен бути передбачений механізм виявлення свідомо нераціональних витрат як елемент процедури тарифного регулювання. Зокрема, при ухваленні рішення про встановлення тарифів повинні використовуватися результати комплексних обстежень комунальних підприємств, включаючи проведення незалежних експертиз і аудитів (за рахунок бюджетних коштів).

Процес формування тарифу на комунальні послуги повинен полягати в пошуку компромісу між технічними завданнями і фінансовими потребами постачальників послуг і платоспроможним попитом споживачів.

Система регулювання комунальних підприємств повинна забезпечувати прогностичність і передбачуваність зміни тарифів.

Тарифи повинні установлюватися на певний строк (період регулювання), який має бути погоджений з періодом регулювання тарифів, установлюваних на державному (газ) і регіональному (електроенергія) рівнях. Ця вимога переслідує виконання трьох цілей:

- створює ситуацію визначеності у відношенні майбутніх грошових потоків підприємства, що знижує ризики інвестування в нього;
- протягом регульованого періоду підприємство може проводити заходи щодо зниження витрат, а отриману економію витратити на повернення позикових коштів;
- даний захід сприятиме росту економічної визначеності для споживачів комунальних послуг.

Установлення терміну дії тарифу повинне доповнюватися в умовах нестабільної економіки визначенням зовнішніх факторів (наприклад, темпів інфляції), зміна яких має приводити до обов'язкового автоматичного перерахунку тарифу або зміни виробничої програми підприємства.

Процедури тарифного регулювання повинні забезпечувати публічність процесу формування тарифів. Це необхідно для того, щоб досягти довіри з боку споживачів комунальних послуг, а також сприяти досягненню балансу інтересів у процесі регулювання тарифів. Публічність системи повинна забезпечити необхідна методична й інформаційна взаємодія між окремими елементами цієї системи: процедурами моніторингу, підготовки і розгляду заявок на перегляд тарифів, їхнього затвердження і вступу в силу.

Важливим фактором ефективного тарифного регулювання повинно стати підвищення професіоналізму регулюючого органа, забезпечення його роботи максимально детальними формалізованими процедурами. Відповідно до законодавства регулювання діяльності муніципальних підприємств є компетенцією органів місцевого самоврядування. У регіональних центрах і великих містах органи місцевого самоврядування здатні сформувати професійно працюючі регульовані органи або залучити до їх роботи висококваліфікованих фахівців у рамках міжвідомчих комісій. Для малих муніципальних утворень доцільно делегувати функцію з регулювання тарифів підприємств комунальної інфраструктури на регіональний рівень, що повинно підвищити якість прийнятих рішень.

СОСТОЯНИЕ СТРОИТЕЛЬНОЙ ОТРАСЛИ В УКРАИНЕ

Т.И.СВЕТЛИЧНАЯ доц., И.В.КАЛУШКА, студент 4-го курсу
*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А.Н. Бекетова*
irinakalushka@mail.ru

Строительство – кумулятивная отрасль, способная вывести страну из кризиса. Строительная отрасль выступает своеобразным индикатором состояния экономики страны.

Вместе с тем, чем сильнее кризисные явления в экономике, тем медленнее в последующем строительная отрасль выходит на свой докризисный уровень развития. Обусловлено это длительностью цикла производства строительной продукции и необходимостью